

Ivan David: Bez totality to nezvládnou. Jak dlouho s totalitou?

- CZ24 News | 25. března 2022

ČESKO: Současná vláda v ČR plně přechází na systém demokracie. Koncept demokracie má mezi lidem stále obrovskou autoritu. Občané se nechtějí vzdát občanských práv. Naopak chtějí dál svobodně vyjadřovat svoje názory, chtějí se dál po libosti „shromažďovat“ a sdružovat, chtějí dál rovné a přímé volební právo bez podvodů vládnoucí moci, přáli by si uplatňovat právo na informace namísto jednostranné houstnoucí dezinformační kampaně médií hlavního proudu. Jenže vláda, která nekoná pro lid, ale proti lidu, se v demokracii neudrží. Musí o demokracii žvanit, ale tolerovat ji, by pro ni bylo sebevražedné. V zájmu sebezáchovy volí diktaturu, popření demokracie. Tak vzniká demokracie, vzývání demokracie v diktatuře.

Demokracie je pro občany lákavá idea. Po desetiletích bojů se s ní vlády musely do značné míry smířit. Není totiž pravda, že demokracie je nebo není, demokracie je více nebo méně. Čím více hrozí, že se lid bude domáhat svých zájmů, tím více budou vlády pod různými záminkami demokracii potlačovat. Oblíbená záminka k potlačování demokracie, je ochrana demokracie. To tehdy, když pravda ohrožuje stát a správcové země vědí nejlépe co dělat, zatímco lid je vlastně hloupý. V psychologii se této fintě říká „racionalizace“, tedy rozumové vysvětlení. Nepřijatelné chování je zdůvodňováno ušlechtilými cíli.

Západ zvolna podléhá morální a kulturní degradaci. Ta je předmětem kritiky, ale na ni doposud stačilo mírnější potlačování demokracie a lehčí totalita. Občané jsou poučeni, co není vhodné říkat, kde se nemají sdružovat a shromažďovat, k jakým informacím se nedostanou, a že mají tolerovat volební manipulace a podvody. To je zatím jen ochutnávka nadcházející totality.

Problém je v tom, že už nebude dost zdrojů na udržení dosažené životní úrovně. Materiální spotřeba je pro rozhodující masu občanů důležitější než ušlechtilé ideje. Pokles životní úrovně nakonec spolehlivě naštvě úplně každého. Co udělají skuteční, ale pro veřejnost sotva viditelní vládcí a jejich privilegovaní sluhové? Samozřejmě budou kázat vodu a pít víno. Ale vína není dost pro všechny (ale už i vody se na mnoha místech kriticky nedostává). Tím rozporem mezi slovy a činy privilegovaní sluhové ve vládách spolehlivě naštvou velkou většinu občanů. Proto musejí zpřísnit zákazy, více a přísněji trestat.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Lidovou nespokojenost je třeba kanalizovat. Na to existují osvědčené metody, zejména vytváření obrazu nepřítel (jiného než je vláda sama), podpora nenávisti mezi lidmi, mezi generacemi, národnostmi, vyznavači různých ideí... A kdyby to nestačilo, je třeba poslat muže do války a dbát, aby byla co nejvíce zničující.

Nastávající omezení zdrojů a materiální spotřeby je ve skutečnosti kritické. Proto ta opatření a ušlechtilé nové ideje, které mají zakrýt budoucí nedostatek potřebou ušlechtilé askeze a bohulibých cílů. Ovšem akcionáři nechtějí přestat bohatnout a ředitelé jejich společností musí dosahovat plánovaných zisků.

Krásným příkladem je projekt Green Deal. Jeho cílem je dramaticky omezit spotřebu ne kvůli deklarované záchraně planety, ale kvůli omezení zdrojů. K EU se totiž nikdo nepřidá, a snížení její osmiprocentní produkce skleníkových plynů na polovinu je plivnutím do moře. Akcionáři o své zisky nepřijdou, čím méně energie, tím bude dražší. Útlum evropského zemědělství, který v souběhu se zablokováním Ruska povede k růstu cen potravin s následným levným dovozem z „třetích zemí“ a jeho prodejem za vysoké ceny.

Vládnoucí moc potřebuje odvést pozornost od svého konání a najít viníky. Těmi údajně jsou občané, kteří příliš spotřebovávali, co se jim nabízelo a Rusko, které nebylo dost trpělivé, aby počkalo na dozbrojení Ukrajiny a vybudování základen na jejím území. Sankce poškodí víc Evropu bez zdrojů než Rusko se zdroji. Proto má být v Evropě slyšet jen jednostranná propaganda, proto se má úspěšně rozvíjet demokracie a potlačovat vše, co stojí v cestě.

Má to ovšem háček. Dřív nebo později kritické množství občanů postřehne rozdíl mezi oficiální ideologií a realitou. A všimnou si, že jim krom žvanění vláda nemá co nabídnout. Ideologie se časem zesměšní sama. Odtud je jen krůček k úvaze, k čemu je taková vláda. Hrozí jen to, že místo řešení zvolí reprezentaci novou, nadějnou, ještě horší, podpořenou dobře zaplacenou propagandou.

AUTOR: Ivan David

[ZDROJ](#)